

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého, v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalovanému: **Statutární město Olomouc**, se sídlem Horní náměstí 583, Olomouc, o ochraně proti nečinnosti žalovaného ve věci žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 24. 11. 2021, č. j. 60 A 26/2021-21,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) usnesení specifikované v záhlaví, jímž Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci vzhledem k nezaplacení soudního poplatku podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zastavil řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného.

[2] Poté, co byl výrokem I. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 12. 2021, č. j. 3 As 393/2021-11, stěžovatelův návrh na osvobození od soudních poplatků zamítnut, byl stěžovatel výrokem III. téhož usnesení vyzván k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve lhůtě patnácti dnů od doručení usnesení a současně byl poučen o následcích spojených s nevyhověním uvedené výzvě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 7. 1. 2022. Lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet následujícího dne (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a marně uplynula v pondělí dne 24. 1. 2022 (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatel však do dnešního dne soudní poplatek neuhradil.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. V souladu s § 7 odst. 1 téhož zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Jelikož stěžovatel soudní poplatek nezaplatil při podání kasační stížnosti, zdejší soud jej vyzval k zaplacení soudního poplatku v (dodatečně) stanovené lhůtě patnácti dnů, jak předpokládá § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Citované ustanovení zákona o

soudních poplatcích rovněž ukládá soudu povinnost zastavit řízení po marném uplynutí (dodatečné) lhůty stanovené soudem k zaplacení soudního poplatku, přičemž k případnému zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se nepřihlíží.

[4] Nejvyšší správní soud tedy podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil, jelikož byly naplněny podmínky předvídané větou druhou ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 10. února 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu